

Генріх Гейне (Гайне)  
Гренадери

Перекладач: Максим Рильський  
Джерело: 3 книги: Зарубіжна література: Хрестоматія.— К.: Освіта., 1992.

Удвох із полону, з Росії  
Старі гренадери брели.  
Поникли вони в безнадії,  
Як в землю німецьку дійшли.

Як вісті такі пережити!  
Французи здались ворогам,  
Все військо велике розбите,  
В полоні володар їх сам.

Заплакали браві солдати,  
Ті речі почувши сумні.  
Сказав один: "Тяжко як, брате!  
Всі рани мої як в огні!"

А другий промовив: "Зустріти  
Ладен би я смерть у цю мить,  
Та жінка у мене і діти —  
Ну як їм без мене прожить?"

"Що жінка, що діти! Не буде  
І з ними покою вже нам!  
Хай жебрать ідуть поміж люди,-  
В полоні володар наш сам!

Коли я помру,— моє тіло  
З собою, мій друже, візьми,

Щоб там у французьку могилу  
Між рідними ліг я людьми.

Мій орден вояцький годиться  
На серце покласти мені:  
Хай будуть і шпага, й рушниця  
Зо мною в холодній труні.

Лежатиму я, мов на чати  
У землю послали мене...  
І раптом почую гармати  
І коней іржання гучне.

То він проїздить біля гробу  
У саяві, у громі гармат...  
Тоді, імператоре, з гробу  
Устане твій вірний солдат!"